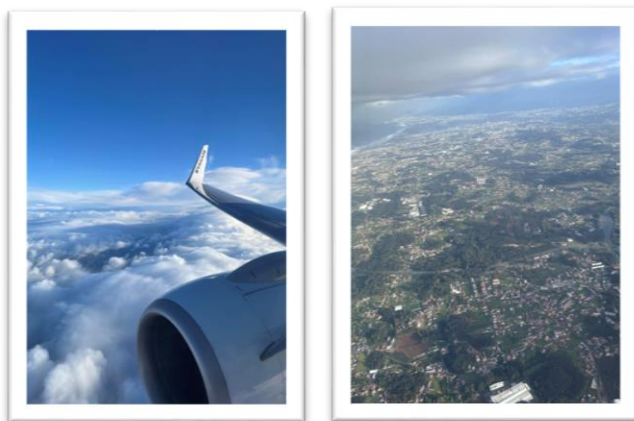

Szabó Flanna Erasmus+ beszámoló
Meta- Don Bosco Technikum és Szakgimnázium
2024.03.08- 2024.03.29.

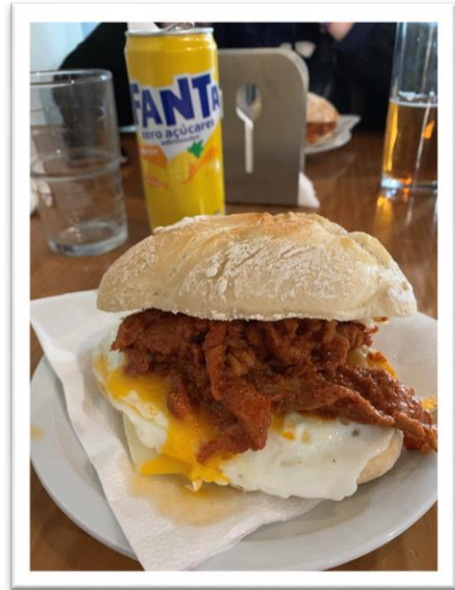
A Meta- Don Bosco diájaként lehetőségem nyílt arra, hogy pályázhassak a portugáliai 3 hetes szakmai gyakorlatra. Nagy örömmel töltött el, amikor megkaptam az üzenetet azzal kapcsolatban, hogy én is bejutottam a résztvevők közé. Örömeimet csak tetőzte, amikor kiderült, hogy két legjobb barátom szintén utazik a csapattal. Az indulás előtti napokban már máson sem jártak a gondolataink csak az utazáson, s nagyon vártuk, hogy kezdetét vegye a 3 hetes külföldi kaland. Az utazás előtt minden fontos információt megkaptunk, egy megbeszélés alkalmával.

A gépünk 2024.03.08-án kora reggel 5:55-kor indult. Az előzetesen megbeszéltek szerint hajnal 4 órakor találkoztunk a többiekkel és kísérő tanárunkkal, Varga Lászlóval a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren. Szerencsére minden akadály- és problémamentesen zajlott a reptéren.

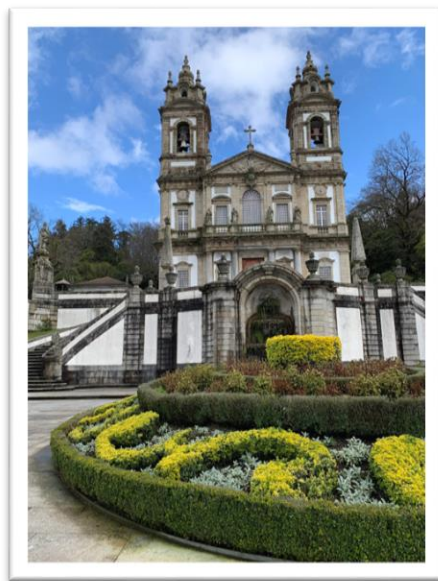
Budapestről közvetlen járáttal repültünk Porto városába, az úton minden rendben volt, körülbelül 3 óra 20 perc alatt meg is érkeztünk. Portóban egy kisebb tranzit várt minket a reptéren, s elvittek minket Braga városába, ahol a szállásunk volt. Megérkezésünk pillanatában döbrentünk rá, hogy tényleg itt vagyunk, s elképesztően boldogok voltunk.

Az ottani időszámítás szerint délelőtt 11 óra körül szerencsésen megérkeztünk a szállásra. A szállás gyönyörű környezetben volt, a város óvárosi részében. A kulcsokat a szobák ajtajánál levő kis rekeszekben találtuk, melyek kóddal voltak ellátva. Megtekintettük a szobákat, majd felosztottuk, hogy ki-kivel fog "lakni" a 3 hét alatt. A szobák elfoglalása után elindultunk felfedezni Braga városát. A közelben találtunk számos boltot, parkot, templomot és éttermet is. Megtekintettük számos templomot, a Santa Barbara kertet, sétáltunk a szűk kis macskaköves utcákon. A nagy felfedezések közepette jól megéheztünk, így beültünk egy kis étterembe, ahol megkóstoltuk a helyi tépett húsos szendvicset.

A hétvége folyamán kipihentük a repülő utat, s folytattuk Braga városának felfedezését. Felsétáltunk a Bom Jesus do Monte nevű helyre, meredek, s kalandos utunk volt, jól el is fáradtunk. Ami viszont fent várt minket, minden fáradságunkat felülmúlt, egyszerűen gyönyörű volt. Azt hiszem a kint eltöltött idő alatt számomra ez volt az egyik legszebb hely, amit sikerült megnézni.

Hétfőn reggel jött értünk a tranzit a szállás elé, s egy körülbelül 10 perces utazás után megérkeztünk a központi épületébe, ahol egy úriember fogadott minket. Elmondott sok hasznos információt, többek között azt, hogy három különböző épületben végezzük majd a szakmai gyakorlatot, kettésével beosztva. Ezután megtekintettük mind a három épületet, mindenhol bemutatkoztunk. Én Cintivel kerültem egy bölcsődébe. A nevelők nagyon érdeklődőek voltak, örömmel fogadtak bennünket. Az épületben a nevelők közül ketten tudtak angolul, elmondták, hogy nem a legjobbak a nyelvből, de megpróbálják kihozni magukból a maximumot. A rövid ismerkedés után visszamentünk a szállásra, délután szabad program volt, néhányan pihentek, Kamilla, Cinti és én pedig elmentünk enni és sétálni a városba.

Kiderült, hogy nem tudnak minket minden nap hozni-vinni a szállás és a munkahely között, így busszal vagy gyalog tudtuk megtenni a távot. Mi minden reggel és délután gyalog tettük meg ezt a 35 perces távot, ezzel is spóroltunk a pénzünkkel.

Kedden reggel kezdődött a munka. Minden reggel 9 órára kellett menni, 12-től 13:30-ig volt ebéd szünetünk, majd délután 16:30-kor végeztünk. A munkaruha lényegében mindig egy szabadon választott nadrág és felső volt, ezek tetejére kellett rávenni a köpenyt, amit minden nap kötelező volt viselni. Ebben a bölcsődében 4 hónapos kortól 3 éves korig voltak gyerekek, korosztályonként három csoportba osztva.

Az első napon megismerkedhettünk Marlen-nel, a bölcsőde vezetőjével. Körbe vezetett minket az épületben, ahol bemutatta a különböző helységeket: a 3 csoport szobát, a nagy étkezőt, a konyhát és az irodát is. A kolléganőkkel is találkozhattunk, akikkel tölteni fogjuk a 3 hetet. Első feladatként nem mást kaptunk, mint, hogy segítsük munkájukat, azzal, hogy játszunk a gyerekekkel. Fontosnak tartották, hogy az első napokba inkább csak megfigyeljük a napi rutint, a gondozási tevékenységeket, s próbáljunk minél több mindent elsajátítani. A hét második felében már úgy tudtuk végezni feladatainkat, mint egy teljes értékű munkatárs. Reggelente az altatásban, pelenka cserében, étkeztetésben segítettünk. A délelőtti folyamán mindig volt valami kézműves foglalkozás a gyerekeknek, melyekből szintén szívesen vettük ki a részünket. Vágtunk, ragasztottunk, színeztünk, neveltünk. Közben minden nap sor került egy kis éneklésre és táncolásra, melyet nagyon élveztek a gyerekek, öröm volt rájuk nézni. Számomra az kifejezetten érdekes volt, hogy itt nem vitték a gyerekeket az udvarra, kizárólag a csoportszobában játszottak. Az ebéd minden nap 11-12 óra között valósult meg. A kisebbek etetőszékben, a nagyobbak asztalnál ettek. Az ebédtetésből is jócskán kivettük a részünket,

hűtöttük az ételt, etettünk, neveltünk. Ebéd után minden gyermeket bodyra vetkőztettünk, pelenkát cseréltünk, majd segítettünk az altatásban is. Ezt követően ebédszünet következett, átmentünk a központi épületbe, ahol minden nap befizettünk a menzára. Kifejezetten finom, helyi ételeket ettünk. A konyhás néni annyira megkedvelt minket, hogy minden nap valami portugáliei édességgel kedveskedett nekünk ebéd után. Mikor visszamentünk a bölcsődébe a gyerekek még javában aludtak, ilyenkor segítettünk a dekorációk elkészítésében. Ébredés után öltöztettünk, pelenkát cseréltünk, majd uzsonna következett. Az uzsonnát követően közös játék következett, közben folyamatosan érkeztek a szülők a gyerekekért. Munkaidőnk minden nap 16:30-ig tartott, ezután gyalog mentünk haza a szállásra.

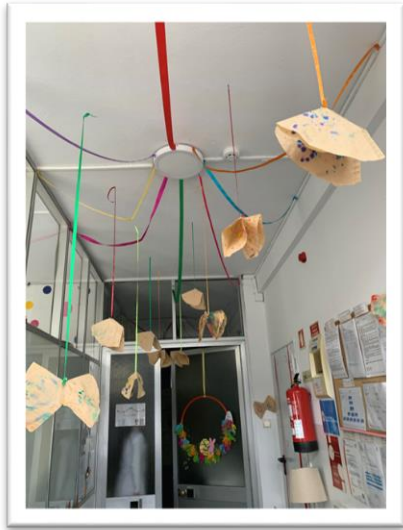
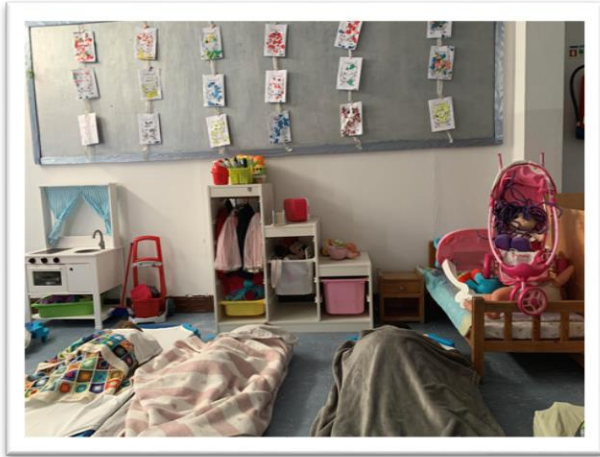
Munkanapjaink során az angol nyelvet inkább butítva kellett használnunk, ugyanis munkatársaink nagy része kizárólag portugálul beszélt, kettő nevelő volt, aki alapszinten beszélt a nyelvet. A kommunikáció olykor-olykor kissé nehézkes volt, de úgy gondolom

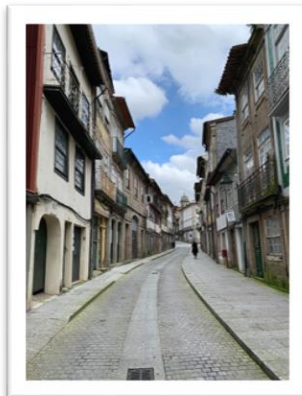
sikerült minden akadályt leküzdenünk. Számos ottani szokással sikerült megismerkednünk, melyek az itthoni bölcsődékben nem jellemzőek, ilyenek például: mindig együtt eszik mind a három csoport, háromféle ételt kapnak, s ebből mindig első a gyümölcs, minden nap kézműves foglalkozás stb.

A bölcsőde vezetővel Marlen-nel a végére kifejezetten jó kapcsolatot sikerült kialakítani, utolsó nap azt mondta nekem, hogy vár vissza dolgozni. Mindenki szívesen segített, bárkihez tudtam fordulni, ha kérdésem volt. Nagyon megszerettem az összes kolléganőmet, mindenki nagyon kedves és szerethető volt.

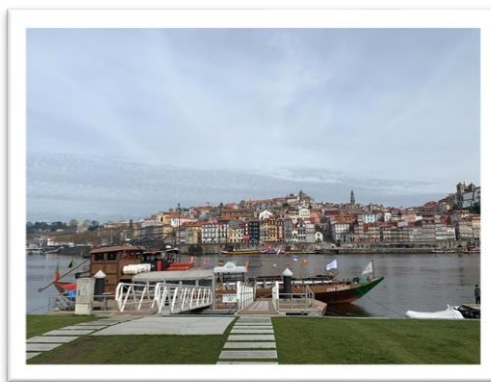

A munkanapok mellett törekedtünk arra, hogy szabadidőnkben minél több helyre ellátogassunk Portugálián belül. Március 15-én szombaton buszra szálltunk barátnőimmal, s az észak-portugál országrész egyik legszebb városa Guimarães felé vettük az irányt. Mivel rövid látogatásra érkeztünk spontán sétálgattunk, élveztük a város középkori, reneszánszos hangulatát, nézegettük a helyieket, akik mindig mosolygósak, melegszívűeknek, visszafogottaknak tunk. A sétálást zavartalanná tette az, hogy az óváros lényegében autómentes. Feltűnően sok volt a fiatal. Számomra ebben a városban a guimaraesi vár volt a legszebb, egyszerűen alig tudtam róla levenni a szememet.

Március 16-án vasárnap a Mobility Friends csapata egy előre leszervezett kirándulásra vitt minket busszal Porto városába. Befizettünk egy rövid hajókirándulásra, ami azt hiszem egy szuper program volt, lehetőségünk adódott megcsodálni a várost és az Atlanti-óceán partját. Megnéztük Portugália egyik legszebb pályaudvarát a São Bentot, majd megkóstolhattuk a híres portói bort is. Később kaptunk néhány óra szabadidőt, ekkor beszereztünk néhány ajándékot az itthoniaknak. Esti órákban értünk vissza Bragába.

Az utolsó hétvégén a lányokkal Portugália fővárosába Lisszabonba utaztunk. Napokkal előtte jegyet foglaltunk magunknak a Flix buszra, majd szombaton hajnalba indultunk. Az út 4 óra volt, melyet alvással töltöttünk, így mire megérkeztünk kipihenten tudtuk megkezdeni a város felfedezését. Először egy helyi piacra látogattunk el, ami egyszerűen fantasztikus volt, sok-sok kézműves tárgyat, régiséget, kerámiát árultak. Végül csak nézelődtünk, nem vásároltunk semmit, de így is nagy élmény volt. Ezután számos kilátó pontról csodáltuk meg a várost és az óceán partot. Felültünk a Telecabin felvonóra, ami 1.2 km hosszú, oda-vissza lehet utazni rajta. Ezt követően elindultunk a szállásra, útközben még ettünk egyet a Burger Kingben, majd lementünk az óceán partra, ahonnan gyönyörű képeket készítettünk az Április 25. hídról. A szállásunk kiváló volt, nyugodt környezetben helyezkedett el. Estefelé lementünk, s megtekintettük még a Belém-tornyot és a Szent-Jeromos kolostort. Mindkettő káprázatos egy épület. Másnap megkóstoltuk a helyi desszertet a Natást. Ellátogattunk még a “rózsaszín utcára”, illetve kipróbáltuk a Santa Justa felvonót is. Ebben a városban sem maradhatott el a vásárlás, majd késő délután a buszpályaudvar felé vettük az irányt, hogy visszainduljunk Bragába. Este 9 óra volt mire a szállásra értünk.

Március 29-én (pénteken) indultunk vissza Magyarországra. Jött értünk reggel a tranzit, s vitt minket Portoba a reptérre, onnan indultunk haza. Megköszöntük segítségüket, hogy megkönnyítették a kinti tartózkodásunkat. Az út gyorsan eltelt, hamar hazaértünk. Sok-sok élménnyel gazdagodtam, amiket sosem fogok elfelejteni. Számos dolgot tanultam és láttam a gyerekektől és nevelőktől a bölcsődében, melyeket, ha tudok alkalmazni fogok. Nagy boldogsággal tölt el, hogy a 13/KGY osztályból én lehettem az egyik olyan szerencsés tanuló, aki Erasmus+ program keretében kijutott Portugáliába szakmai gyakorlatra. Minden pillanatát élveztem, köszönöm!

